

ดนตรีอาณาจักรศรีวิชัย คิดถึงศรีปราชญ์และศรีธรรณูชัย

สุกรี เจริญสุข

ผมได้รับทุนวิจัยจากสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม เรื่อง “พื้นที่ทางวัฒนธรรมดนตรี เพื่อพัฒนาและสร้างสรรค์จินตนาการใหม่โดยอาศัย ร่องรอยวิถีชีวิตของชุมชนผ่านศิลปินในห้องถิ่นผู้ สืบทอดวัฒนธรรมดนตรีในชุมชน” เป็นการศึกษา เพลงพื้นบ้านในห้องถิ่น มีอยู่ 7 พื้นที่ ด้วยกัน ได้แก่ ล้านนา ภูไท ลาว เขมร สุพรรณภูมิ ศรีวิชัย และ ปาตานี เริ่มมาตั้งแต่ตุลาคม พ.ศ.2563

ทำไมเลือกแสดงที่นครศรีธรรมราช เพราะคน ส่วนหนึ่งยังเชื่อว่าเมืองนครฯเป็นพื้นที่สำคัญของ ศรีวิชัย ส่วนศรีวิชัยจะอยู่ที่ป่าเลี้มบัง สหิงพระ พัทลุง ไชยาก็ว่าไป นครฯยังเป็นสถานที่ตายของ ศรีปราชญ์ เมืองลิกอร์ (Ligor) ที่พวกโปรตุเกสเลือก ฟ่านักก่อนจะขึ้นไปกรุงศรีอยุธยา มีโบสถ์คริสต์ (แยกวัดคิด) มีวัวชนซึ่งยังคงมีอยู่ นครฯเมืองที่มี เกลือ มีที่ราบแหล่งเพาะปลูก มีอาหารสมบูรณ์ มี ศาลาโกหกนั่งเล่านิทานลามก (สรรพลีหวน) มีคนช้ องต๋อง (ทะเลสิ่งลับคน) อาจเป็นพันธุกรรมศรีธรรณูชัย

ที่ซ่อนอยู่ในตัวตลกหนังตะลุง หนูน้อย เท่ง ยอดทอง ยังมีพระบรมธาตุ ภาควิมปิดหูปิดตา จุดคารม รามเทพ ไอ้ไชวัดเจดีย์ ขุนพันธรักษ์ราชเดช และมีอังคาร กัลยาณพงศ์

อาณาจักรศรีวิชัยมีพิธีกรรมประโคนงานศพใช้ วงกาหลอ วงกลองสี่ปีหนึ่ง นายปีจะเอาด้ายสายสิญจน์พันไว้ที่ปลายปีเพื่อจะบอกว่าได้เป่ามาก็ศพแล้ว (ศพละหนึ่งเส้น) ปีกาหลอเป็นปีชวา มีทอปี รูปกรวยทำให้เสียงดั่งนุ่นนวล กาหลอไปอยู่ที่สุโขทัย พิษณุโลก เรียกว่ามั่งคละเการี อยู่ในพิธีกรรมอยุธยา มีในงานพระราชพิธีของรัตนโกสินทร์ มีอยู่ในวง บั้วลอยงานศพ วงปี่กลองชกมวย นายปีเป่าเพลง

สรหม่า บุหลันชกมวย และเจ้าเข็น ตั้งใจจะแสดงที่ริมกำแพงเมืองนครฯ นำ บทเพลงศรีวิชัย ซึ่งเรียบเรียงขึ้นใหม่เล่นโดยวง ไทยวินซิมโฟนี (Thai Wind Symphony) เป็นวง เครื่องเป่า มีเพลงพัดชา นุหงารำไป สีนวล ลากู ดวอ ชำมารีชา โจ๊ะปีซัง เลนัง มาตแมเราะห์ ซัม เบ็ง นุหงาตันหยง โยสลัม เพลงเครือญาติทำนอง โยสลัม อาท ยวนยาเทล (ยวนแหลล) ชุมทางเขาชุมทอง น้ำตาโนราห์ เป็นต้น

สนุกนึกทะเลิ่งคิด นักวิจัยมีหน้าที่ก่อกวนทาง ปัญญา สงสัยเรื่องพันธุกรรม (DNA) คนฉลาดของ สยามว่าเป็นมาอย่างไร ซึ่งมีอยู่ 2 สายพันธุ์ด้วยกัน คือ ปราชญ์กับโจร สายพันธุกรรมของศรีปราชญ์ผู้ ที่มีสติปัญญาไหวพริบเป็นเลิศ ปัญญาชนสยามแต่ ก่อนไม่มีโรงเรียน ไม่มีสถาบันการศึกษา คนฉลาด รับประทานอาหารโดยไปอาศัยอยู่กับนักปราชญ์ เรียนรู้ และรับใช้โดยตรง อาศัยอยู่กับฤาษี ไหราชจารย์ พระ มหาราชครู พระราชครู มีครูเป็นแบบ หากมีโอกาส เดินทางไกลก็ถือว่าได้เรียนมหาวิทยาลัย การเดินทางคือวิถีของความรู้และประสบการณ์

โดยเรียนวิชาเลียนแบบและทำซ้ำ ความรู้เริ่ม

ต้นด้วยการท่องบ่นและจดจำ ทำตามกันหลายชั่วอายุคน คนเก่งคือคนที่มีความจำเป็นเลิศ จำได้หมด ท่องได้ครบ การศึกษาของชาวสยามจึงเน้นความ เหมือน การทำได้เหมือนคือความเฉลียวฉลาดชั้น สูงสุด แม้ความเหมือนจะเป็นแค่วิชาพื้นฐาน วิชา สลามัญโหลฯ ของโลกสากล

หากมีคนที่คิดต่าง ถือว่าเป็นพวกที่คิดแหกคอก นอกกรอบ กลายเป็นพวกหัวล้านนอกครู พวกวัด รอยเท้าครู ไม่เคารพครู ขบถคือไม่เข้าพวกก็จะถูก ลงโทษ ไล่ออกจากสำนัก คนเก่งไม่ยอมรับความ แตกต่าง ซึ่งความแตกต่างเป็นวิชาที่สร้างสรรค์ มี จินตนาการ มีอยู่ในห้องถิ่นที่หลากหลาย มีชีวิตชีวา แปลกใหม่และเจริญ

สังคมสยามมีความเป็นมา 700-800 ปี ชาว สยามมีคนฉลาดหลักแหลมอยู่มาก คำถามมีอยู่ว่า ทำไมประเทศสยามจึงไม่เจริญ ทำไมชาวสยามที่ ฉลาดฉลาดโกง จึงได้เป็นใหญ่เป็นโต

ศรีปราชญ์ “ปราชญ์จากนครศรี” เล่ากันว่า มี ชีวิตในสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช เดิมชื่อ ว่าศรี ลูกของพระโหราธิบดี เป็นผู้ที่มีสติปัญญาหลัก แหลม มีไหวพริบเป็นเลิศ ฉลาดปราดเปรื่อง ได้

